

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HOOP STERFT LAATST

toneelspel in acht scènes

door

1880

Jimmy Hollanders

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.3079

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOOP STERFT LAATST* op te voeren moet de naam van auteur *JIMMY HOLLANDERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/021
ISBN 978-90-385-11498

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Jimmy Hollanders
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3à6 dames – 5à8 heren)

JIMMY JEUNEN :

Meest stabiele en nuchtere van de groep. Iedereen beschouwt hem als een grote broer. Hij is niet gewend om hulp te vragen.

LEEN HANSEN – Aanvaarding :

Jimmy's beste vriend. Dolverliefd op Davy. Ze maakt een keuze die haar hele leefwereld op de helling zet.

DAVY BOLLEN – Depressie :

Onzeker en neiging tot pessimisme. Is iemand die alles nogal zwart-wit ziet.

AN ADAMS – Onderhandelen :

Succesvol en zeer carrièregericht. Ze vindt haar vrienden ook belangrijk, maar ze heeft haar prioriteiten duidelijk op een rij. Onderscheidt uitstekend hoofd- van bijzaken. Nadruk op kwaliteit, niet kwantiteit.

BERRY JEUNEN – Woede :

Als enige niet-student een beetje het buitenbeentje. Heeft een zaak als zelfstandige, maar hecht veel belang aan de vriendengroep

CARMEN LAMBRICHTS – Ontkenning :

Flapuit, niet de slimste van de groep. Dit wordt ruimschoots gecompenseerd doordat ze een heel sterk gevoelsmens is.

Overige personages:

INTERVIEWER : Kan gespeeld worden door man of vrouw. Neemt de sollicitatiegesprekken van An en Davy af

FREDERIK (Fré) : Gespeeld door een man. Lichtjes wereldvreemde vriend van Carmen.

DOKTER : Man of vrouw. Leeft voor zijn werk en is trouw aan zijn eed wat betreft het patiëntengeheim.

CLINICLOWN : Man of vrouw. Kleine cameo. Geen tekst

KELLY BELMANS : gespeeld door een man. Baas van Jimmy. Profiteert van Jimmy door hem stapels werk te geven.

KORTE INHOUD

Een groep vrienden blijft zelfs na hun studententijd trouw aan hun vast ritueel om elke donderdag samen te komen in Berry's Brasserie. Wanneer één van hen stervensziek blijkt te zijn, reageert elk van de vrienden op dit nieuws volgens één van de 5 fasen in het rouwproces: Ontkenning, woede, onderhandelen, depressie en aanvaarding.

EERSTE DEEL

Scène 1 : Berry's Brasserie.

(Jimmy, Leen, Carmen en An zitten aan tafel met hun handen voor de ogen, Davy vertelt wat ze moeten doen en loopt rond de tafel.)

DAVY : De volle –bloeddoorlopen- maan verdwijnt en wordt langzaam vervangen door ochtendgloriën. Indien de weerwolf geen voorliefde zou gehad hebben voor gevogelte, zou de haan zeker gekraaid hebben. Zonder deze natuurlijke wekker bleven de bewoners net iets langer slapen dan gebruikelijk en...

LEEN : Oh, mijn god! Davy, zit het niet zo te rekken!

DAVY : Maar, ik ben gewoon wat sfeer aan het scheppen.

AN : Ja, en wij zitten ons hier intussen te schamen voor ons uiterlijk.

DAVY : Oké, oké, ik doe al verder. De bewoners ontwaken uit een lange slaap

(iedereen haalt handen voor de ogen en kijkt naar elkaar).

Maar blijkbaar was het maar een mager haantje, want de wolf heeft zich tegoed gedaan aan een menselijk slachtoffer, met name... Jimmy!

JIMMY : Ik haat dit spel! Haat het! Ik lig er nu weeral uit!

CARMEN : Je zal gewoon een onweerstaanbaar lekker stuk zijn hé!

LEEN : ... of gewoon diegene met het meeste vlees aan zijn botten.

JIMMY : Oké, als ik het voor het zeggen zou hebben, dan stemde ik om jou op te hangen, Leen!

DAVY : Maar jij bent dood en hebt dus geen stem uit te brengen. Sterker nog, je mag zelfs niets zeggen om de anderen niet te beïnvloeden. Carmen, Leen, An: jullie zijn de enige overlevenden in het dorp en moeten beslissen wie van jullie de weerwolf is. Kies verkeerd en de weerwolf wint. Kies juist en leef nog lang en gelukkig! Wie wordt er opgehangen?

AN : Hm, eens even logisch redeneren. Wie heeft er baat bij dat Jimmy uit de weg

geruimd is?

LEEN : Baat is een groot woord. Maar echt rouwig ben ik er niet om. Stel je voor dat we met hem over zouden blijven. Als ik moest kiezen tussen samenleven met hem of levend opgegeten te worden door een weerwolf... dan kies ik de weerwolf.

AN : Groot gelijk!

CARMEN : Goed punt!

DAVY : Dat kan je wel zeggen!

JIMMY : Hey! Moest de verteller niet neutraal blijven?

DAVY : Sorry, ik ging even op in het moment.

CARMEN : Ach Jimmy, in de grond zien we je allemaal graag.

(Jimmy kijkt wat opgewekter)

In de grond.

(algemeen gelach)

LEEN : Om even terug bij de zaak te blijven... mijn stem gaat uit naar Carmen.

CARMEN : Naar mij? Hoezo?

LEEN : Gewoon. Buikgevoel.

CARMEN : Wow, in dat geval. Dan stem ik voor jou.

LEEN : Waarom op mij?!

CARMEN : Gewoon, ik luister naar de stemmetjes in mijn hoofd en ze zeggen stuk voor stuk hetzelfde: "Loos Leen! Loos Leen! Loos Leen! Looza!". Eén van hen heeft grote dorst.

JIMMY : Ja, mijn broertje laat wel lang op zich wachten met onze drankjes.

DAVY : Berry zal zo meteen wel komen. Als verteller merk ik op dat er één stem is voor Leen en één voor Carmen, wat erop neerkomt dat de beslissende stem komt van...

(blikken worden gericht naar An)

AN : Wel wel, nu komen ze allemaal mijn richting uit. Ik hou van macht!

LEEN : Stem op Carmen! Zij noemde je vorige vriend het meest wanhopige
aanhankelijke schepsel dat ze ooit ontmoette.

CARMEN : Stem op Leen! Zij vindt dat je je kerstkilo's nog steeds niet bent
kwijtgespeeld.

AN : Hmpf, welkom aan de keerzijde van de machtsmedaille.

CARMEN : Ik smeeek je. Stem op Leen.

AN : Misschien als je het op je knieën vraagt.

CARMEN : Vergeet het. Ik ga er niet voor smeken.

(Berry op)

BERRY : Het verbaast me dat voor iemand die voor iedereen haar benen spreidt je er
zo'n probleem mee hebt om even op de knieën te gaan.

DAVY : Wat een entree!

JIMMY: Bravo!

LEEN : Touché.

AN : Auwch!

CARMEN : Jij! Jij boft zo hard dat het stemmetje "Looza!" in mijn hoofd het luidst
klinkt op dit moment.

BERRY : Anders had ik het nooit durven zeggen.

(Berry geeft iedereen zijn drankje (Carmen een Looza))

Een kriek voor Leen. Je ziet er trouwens betoverend uit vanavond.

DAVY : Heyla, dat is dus wel MIJN vriendin hé!

BERRY : Heb maar gene schrik. Ik geef enkel het goede voorbeeld... hier is uw Fanta.

LEEN : Ja, van jou heb ik vanavond nog geen lieve woordjes gehoord.

DAVY : Dat is omdat je er voor mij altijd betoverend uitziet.

(Leen glimlacht)

...ik ben het dus al gewoon.

(Leen kijkt verbaasd, Davy tracht zich te herstellen)

Ik bedoel, je ziet er niet speciaal mooi uit vanavond,... allée, je hebt je toch niet zitten optutten - niet dat optutten nodig zou zijn... ehm... *(Davy kijkt met smekende oogjes)* ik hou van je!

AN : Hoe dat jij het ooit hebt klaargespeeld om Leen voor u te winnen zal me altijd een raadsel zijn.

BERRY : Een cola voor ons An. Light natuurlijk, voor de kerstkilootjes. En een rozebottelthee voor mijn kleine broertje, lig je er alweer uit jongen?

JIMMY : Ja, maar ik heb er al vrede mee, want naar verluid ben ik een lekker stuk.

CARMEN : Jij hoort ook gewoon wat je wil horen hé. Maar als dat je gelukkig maakt,...

DAVY : Komaan, An. Vertel ons. Wie wordt er opgehangen?

AN : Ik heb er even over kunnen nadenken en kom tot de conclusie dat Hendrik werkelijk het meest wanhopige schepsel was waar ik ooit mee ben uitgeweest. Dus Carmen sprak de waarheid en daarom dood ik Leen.

LEEN : Nee! An, kijk in mijn ogen en ik smeeek je: ik ben de weerwolf NIET!

AN : Mijn besluit staat vast.

DAVY : Zo zal het zijn! Leen ligt uit het spel en Carmen en An maken zich op voor een mogelijk laatste nacht in het uitgedunde dorp.

(Carmen en An houden handen voor de ogen)

De nachtrust komt snel en de weerwolf ontwaakt mogelijk...

(Carmen haalt handen weg voor de ogen en duidt An aan)

... en maakt een laatste slachtoffer. Daarna ontwaakt iedereen van het dorp... behalve An.

CARMEN : Whoohoo. Gewonnen!

JIMMY : Mensen, de massamoord was heel aangenaam, maar ik denk dat ik er maar eens vandoor ga! Tot volgende week. Same time. Same place.

LEEN : Zo snel al? Je hebt nauwelijks twee woorden gezegd.

JIMMY : Heb een beetje hoofdpijn. Een goede nachtrust zal me deugd doen.

LEEN : Owkay.

JIMMY : Ik zou wel nog even het glas willen heffen op onze gastheer die zoveel nachten langer open bleef in onze moeilijke studententijd... En zoveel langer zal openblijven op onze dierbare donderdagavonden. Inderdaad, beste vrienden, mijn broertje is bereid om ons ritueel te blijven verder zetten.

BERRY : Ik kan dan ook moeilijk anders. Zonder jullie zou Berry's Brasserie allang overkop gegaan zijn.

JIMMY : *(heft het glas)* Een toast op donderdagavond!

REST : *(klinken het glas en drinken)* Donderdagavond!

(Jimmy vertrekt. Er heerst even een ongemakkelijke stilte.)

LEEN : *(tegen An)* Ik zei u nog zo dat ik het niet was!

AN : Sorry hoor. Maar kijk naar dat gezicht... Niemand zou toch maar het flauwste benul hebben dat zij over de nodige intellectuele capaciteiten beschikt om ons om de tuin te leiden.

CARMEN : En toch is het zo. Over je capaciteiten gesproken: Hoe staat het met de voorbereidingen voor je grote sollicitatiegesprek?

AN : Ik ben er net zo klaar voor als Kim Gevaert één seconde voor het startschot.

CARMEN : Het zal wel vlot verlopen. U kennende heb je niks aan het toeval overgelaten. Couck zal niet weten wat hem te wachten staat.

DAVY : Woow, secondje... jij solliciteert bij Couck?

AN : Jep.

DAVY : Ik ook! Ze verwachten me overmorgen om half drie.

AN : Mij om twee uur. Zo zie je maar. Nog niet begonnen en ik ben je al een stapje voor.

BERRY : Oei oei, haar competitiedrang komt weer bovendrijven. Je niet laten intimideren hoor, Davy. Jullie maken allebei evenveel kans.

DAVY : Makkelijk gesproken. Jij moet het niet opnemen tegen Miss Onderscheiding hier.

LEEN : Niet zo vlug opgeven, liefje. Het zal wel vlot verlopen. Eerste indruk is alles.

AN : Ik zal je ook wel helpen met de voorbereiding. Kwestie dat ik een beetje een uitdaging heb.

(fade out – gordijn sluit – één spot blijft gericht op Leen. Zij spreekt het publiek toe en geeft een lijkrede)

LEEN : Ik hield van hem. Ik hou van hem en ik zal altijd van hem blijven houden... Mijn beste vriend. We voelden elkaar perfect aan. Haast buitenaards. Hij begreep me door één enkele blik. Een voorbeeld: Mijn ouders gaven me nogal een strenge opvoeding. Ik werd kort gehouden en als ik dan eens toelating kreeg om uit te gaan moest ik voor klokslag middernacht thuis zijn. Ze vreesden dat ik anders zou veranderen in een pompoen denk ik. Voor mijn 14^{de} verjaardag gaven mijn vriendinnen me tickets voor een concert van mijn groot idool, Bart Peeters – te mijner verdediging: ik was nog jong - Ik wist op voorhand dat ik nooit zou mogen gaan, dus verzon ik een smoes. Ik zou zagezegd bij mijn beste vriend blijven logeren terwijl we zouden werken aan een project voor school. In werkelijkheid kon ik vrijdagavond bij mijn vriendin Sophie blijven crashen na het concert. Nu, op dat moment leek het een geniaal plan. Maar ik had hem ook moeten inlichten dat ik hem als smoes gebruikte. Ik was van plan om het hem die maandag op school te vertellen, maar ik had er niet op gerekend dat hij zondagochtend al aan mijn deur zou staan. Ik zie mijn vader nog zo zitten aan de ontbijttafel en hem spontaan vragen hoe het huiswerk opgeschoten was vrijdagavond. Een moment stilte. Ik voelde de bui al hangen...en toen gebeurde het: Hij keek me vluchtig in de ogen, begreep wat er gebeurd was, keek terug naar mijn ouders en zei: “Kon ik al mijn huistaken maar samen met haar uitvoeren. Het zou mijn gemiddelde omhoog halen. Samenwerken met Leen is geen huiswerk, maar een plezier”. Mijn ouders hebben nooit geweten van mijn nacht in zonde bij Bart Peeters.

Toemaatje scène 1: sollicitatiegesprek An en Davy

(Je ziet twee stoelen gericht naar het publiek. Één voor An en één voor Davy. Eventueel staat er een tussenschot om aan te geven dat het een splitscreen is. In de ogen van het publiek lopen de sollicitaties synchroon. Interview(st)er (I) stelt vragen.)

(An klopt op de deur, wacht tot er ‘Binnen’ geroepen wordt en gaat naar binnen.)

AN : Goedemiddag mevrouw. *(schudt haar een hand)* Mijn naam is An Adams en ik kwam solliciteren voor de openstaande betrekking van projectleider.

INTERVIEWER : Welkom, mevrouw Adams. Ik hoop dat u het vlot hebt kunnen vinden.

AN : Ja hoor. De wegbeschrijving op jullie website is buitengewoon helder. En u mag me gewoon An noemen hoor.

(Davy opent de deur, sluit ze terug, klopt snel aan en stapt terug naar binnen voor er ‘BINNEN’ geroepen wordt; hij gaat meteen op de stoel zitten.)

DAVY : Hey. Ik ben Davy.

(Stilte)

(kucht) euhm, ik kwam voor die euhm job. *(wrijft met zijn handen over zijn jeans)*. Sorry...klamme handen...ben wat nerveus

INTERVIEWER : U hoeft niet nerveus te zijn meneer...

DAVY : ...Bollen! Davy Bollen. *(staat recht en schudt enthousiast de hand van de interviewer)*

INTERVIEWER : Meneer Bollen. U bent niet de eerste die onwennig op die stoel zit. Neem maar enkele minuutjes om een beetje op uw positieven te komen en we zetten het gesprek verder. *(Kleine pauze... tegen An)* Wat kan u vertellen over

dit bedrijf?

AN : Door een fusie met de Duitse Kletsenger Group en de Belgische Couck- filialen in april 2005 ontstond er een nieuwe marktleider die omgedoopt werd tot 'Kletscouck'. De bank richt zich voornamelijk naar kmo's en zelfstandigen, maar kan ook enkele grote namen tot zijn cliënteel rekenen. Vanwege de invoering van het gloednieuwe computerprogramma 'Tekno' zoeken jullie IT'ers om het project in goede banen te leiden.

DAVY : Eens kijken...wat er valt te vertellen over Kletscouck? Heel veel, waar zal ik beginnen? Gefusioneerd door de oplichters Kletsenger en...

INTERVIEWER : Oplichters?

DAVY : Excuseer me, opgericht door Kletsenger en Couck, ontstaan vlak na het millennium, zowel kmo's en zelfstandigen als cliënteel...

INTERVIEWER : Kan u proberen in volzinnen te spreken, alstublieft?

DAVY : Ah, 'tuurlijk, geen probleem. Zal ik doen. Waar was ik? Ehm... Aah ja, de befaamde doofpotaffaire met directeur Heylen enkele jaren terug heeft jullie ferm de das omgedaan. De hele wereld vond het een louche zaak, maar jullie bleven hem een hand boven het hoofd houden en dat werd jullie niet in dank afgenomen... Wat een soepje! Op de universiteit heb ik er nog een groepswork over gemaakt. Daarna werd het een hele tijd stil rond jullie, maar voor de invoering van het nieuwe programma 'Tekno' zoeken jullie IT'ers, dus hier ben ik. Tadaa.

INTERVIEWER : Welke ervaring heeft u?

AN : Naar aanleiding van mijn universiteitsloopbaan heb ik stage gelopen in een klein filiaal in Limburg en daar heb ik de interne keuken van het bedrijf leren kennen. De hoofdingrediënten zijn bekwaamheid, ijver en een snuifje klantvriendelijkheid geserveerd op een bedje van perfectie. Al bij al een heel geslaagd recept.

DAVY : Ervaring in deze sector? Hahahahaa, God nee. Ik heb wel enkele zomers gewerkt in een doe-het-zelf zaak en daar heb ik geleerd om autonoom een handelszaak draaiende te houden.

INTERVIEWER : Welk is de meest opvallende fout die u gemaakt hebt tijdens die periode?

AN : Och, heel dom eigenlijk. Ik moest de post archiveren en ik ging zo grondig te werk dat ik niet in de gaten had dat ik ook de brieven van de directeur had geklasseerd in plaats van ze op zijn bureau te leggen. Het schaamrood stond me op de wangen.

DAVY : Mijn meest opvallende fout...pfoe... een klein misverstand met een klant. Hij vroeg of de verf brandbaar was en ik vertelde hem dat hij niets moest vrezen en gewoon door kon gaan met zijn geplande barbecue. Wist u dat 'vlambaar' en 'ontvlambaar' dezelfde betekenis hadden? Godzijdank vielen zijn verwondingen nog mee... Alleen jammer van zijn haar. Dat is nooit meer deftig teruggegroeid.

INTERVIEWER : Dank je wel voor dit gesprek An. We moeten wel nog enkele kandidaten zien vandaag, maar ik ben er zeker van dat je veel kans maakt op een tweede gesprek.

AN : Echt? Dank u wel. Ik moet bekennen dat ik wat nerveus was, maar u hebt me werkelijk op mijn gemak kunnen stellen. *(schudt de hand)* Tot ziens en een prettige dag verder.

INTERVIEWER : U ook een prettige dag.

(An gaat naar buiten)

(tegen Davy) Dank u voor dit... ehm... fascinerend gesprek meneer Bollen. Als u de tweede ronde haalt zullen we zeker niet nalaten u op de hoogte te brengen.

DAVY : U ook bedankt. Aanvankelijk was ik zenuwachtig maar ene keer het gesprek op gang getrokken was ging ik als een speer. Ik moest niet eens meer naar de juiste woorden zoeken.

INTERVIEWER : Ik heb zelf ook af en toe moeten zoeken naar enkele juiste woorden.

DAVY : In ieder geval wens ik u ook nog een prettige dag verder. En u mag gerust Davy zeggen hoor.

(Davy trekt de deur achter zich dicht en komt An tegen op de gang.)

En hoe is het gegaan?

AN : Zenuwachtig in het begin, maar ik denk wel dat ik een blijvende indruk gemaakt heb.

DAVY : Ik ook! Net hetzelfde als jij. Misschien mogen we allebei wel beginnen. Dat zou neig zijn. Heb jij ook ons groepswerk vermeld dat we op de unief gemaakt hadden?

AN : Oh, nee! Dat was ik helemaal vergeten.

DAVY : Ach, trek het je niet aan. Volgende sollicitatie beter!

(Davy en An af)

Scène 2 : Berry's brasserie.

(Groot verlovingsfeest van Davy en Leen. Gasten genieten van de receptie.)

IEDEREEN : Speech! Speech! Speech! Speech! Speech! Speech!

(Leen zet een stap naar voren en wacht tot de menigte bedaart)

LEEN : Er was eens, niet zo lang geleden in een melkweg die verdacht veel leek op de onze, een eenzaam meisje met de naam Leen. Het bijzondere aan Leen was haar vriendengroep die het best omschreven wordt met het woord.. ehm speciaal. Eén van deze zogenaamde 'vrienden', we zullen hem voor het gemak Davy noemen, kreeg het wereldvreemde, bizarre idee om Leens verjaardag te herdenken door niets te doen. Helemaal niets. Hij ging er namelijk vanuit dat Leen des te blijer zou zijn met een vriend die zich schuldig voelt en het gevoel heeft diep bij haar in het krijt te staan. Davy gaf haar dus het originele geschenk van knagend schuldgevoel. Om de één of andere reden, die ik zelf nog steeds niet kan verklaren, werkte dit wonderwel. Leen vergaf hem vrijwel onmiddellijk zijn kinderlijke naïviteit en sindsdien gaan ze samen door het leven als het meest dolverliefde koppel ooit.

(publiek reageert enthousiast)

CARMEN : *(roept vanuit het publiek)* Komaan, Davy! Nu jij.

DAVY : Ahum, ehm... ik beaam alles wat Leen zonet gezegd heeft.

BERRY : Allée... We want more, we want more, we want more!

IEDEREEN : We want more! We want more!

(Leen fluistert iets toe tot Davy en hij grijpt opgelucht in zijn binnenzak.)

DAVY : Oké, oké, het is al goed! Natuurlijk heb ik nog iets voor jullie in petto. Ik heb het zelfs voorbereid omdat ik niet zo welbespraakt voor de dag kan komen als mijn betere helft hier naast me. *(vouwt een velletje papier open en leest)* "Lieverd, hier komen de enige woorden die je ooit nodig hebt in je verdere leven als je geconfronteerd wordt met hachelijke situaties: Ik heb heel mijn leven gezocht naar iemand die me kan vervolledigen. En toen gebeurde er iets beter. Toen ontmoette ik jou. Leen, je laat mijn wensen in vervulling gaan nog voor ik ze bedenk. *(mensen stil van ontroering)* En als dat niet helpt: Ik geef er nog ene!

(Iedereen drinkt uitbundig en feest verder)

JIMMY : Dat laatste was geïmproviseerd denk ik.

CARMEN : "ik beaam alles wat Jimmy zonet gezegd heeft"

BERRY : Waar is An eigenlijk?

CARMEN : Ze had nog een vergadering en kwam wat later.

BERRY : Ah, zo.

CARMEN : Doe nu niet zo Berry. Ze zit er gewoon wat drukker in de laatste tijd.

BERRY : Vandaag had ze dat toch wel kunnen laten schieten zeker?! Het is niet elke dag dat je beste vrienden zich verloven.

CARMEN : Maar ze komt toch ook... gewoon een beetje later.

BERRY : Leef maar verder in je wereld van ontkenning. Als ze dan al komt opdagen, dan is ze binnen het uur alweer vertrokken.

(Frederik komt op en mengt zich in het gesprek)

FREDERIK : Yow gaste, we gaan hier gene ambras maken hé. Feesjeuh!

JIMMY : Ging jij geen drinken halen, Fré?

FREDERIK : Ja, da's just. Man. Vergeten door die hele speechtoestand.

CARMEN : Ja, liefje! Haal onze drankjes nu maar.

(Frederik geeft Carmen een totaal overdreven, ongepaste en langdurige kus en vertrekt.)

BERRY : Ik wilde er al bijna de flikken bijhalen. Ik denk dat het niet legaal is om zoveel lichaamssappen uit te wisselen in minder dan tien seconden.

JIMMY : Hoe heb je hem weer leren kennen, Carmen?

CARMEN : Ik weet dat hij niet meteen het neusje van de zalm is.

BERRY : Eerder het achtereind.

CARMEN : ...maar als we met zijn tweeën alleen zijn is hij zo aandoenlijk lief.

JIMMY : Je bedoelt botergeil.

CARMEN : Lach maar zoveel jullie willen. Ik ben gelukkig en dat is uiteindelijk wat telt.

JIMMY : Dat is waar.

BERRY : Waarom snuffelt hij aan Davy's oma?

CARMEN : Oh, mijn god! Ik ben zo terug.

(Carmen af. An komt op. Berry negeert haar)

AN: Hey allebei. Sorry dat ik zo laat ben. Waar ging Carmen zo snel naartoe?

JIMMY : Een frêle situatie in verband met de frequent frenetieke maar altijd fraaie Fré in de kiem smoren.

AN : Mooi gezegd.

JIMMY : Dank je. Gisteren vanbuiten geleerd. Ik wist wel dat het van pas zou komen.

AN : Hoi Berry. Alles goed?

BERRY : Oh, An. Ik had je niet herkend.

AN : Hoe bedoel je?

BERRY : We zien je zo weinig.

AN : En jij hebt me gemist? Oh, dat vind ik ontzettend lief.

BERRY : Waar was je de voorbije maand? Je weet toch dat donderdag een wekelijks terugkerend fenomeen is.

AN : Ik heb een leven buiten donderdagavond hé. Ik werk nu.

BERRY : Vroeger waren wij je leven.

AN : Maar dat is niet veranderd. Ik heb mijn levenspad verbreed. Jullie maken er nog steeds deel van uit.

BERRY : Dat zou je niet zeggen. Je kan ook gewoon iets laten weten als je niet komt. Dat duurt nog geen minuut. En zelfs dat is je teveel.

JIMMY : Niet doen jongens. Laat dat geruzie voor een andere keer. Komaan, iedereen terug in zijn hoek.

BERRY : 't is toch waar zeker. Sinds ze werk heeft laat ze ons gewoon vallen!

(Carmen, Leen en Davy op. Iedereen begint te bekvechten. Jimmy staat in het midden en kijkt machteloos toe.)

LEEN : Komaan Carmen. Zo kan dat toch niet meer!

CARMEN : Hij misdeed toch niemand iets?

DAVY : Hij snuffelde aan Germaineke en vroeg of haar parfum een hybride kruising was tussen mottenballen en speculaas!

LEEN : Woow, niks aan de hand dus.

CARMEN : Ik zal wel met hem spreken. Gebruikte hij echt het woord 'hybride'?

AN : Als je er dan toch zo over denkt Berry, dan is het misschien beter dat ik helemaal niet meer de moeite doe om te komen opdagen.

JIMMY : Kan het een beetje kalmer? Mensen beginnen te staren.

LEEN : Je hebt totaal geen smaak in mannen, Carmen.

CARMEN : Niet waar.

BERRY : Wel, misschien is dat inderdaad beter!

Davy: Je hebt evenveel smaak als... een tongloze dragqueen in een salopette!

(Door elkaar:)

AN : Goed dat ik dat weet, dan zal ik in de toekomst...

CARMEN : Nu gaan jullie over de schreef. Ik ben het beu...

LEEN : Komaan, die Neanderthaler verpest ons verlo...

BERRY : Een afwezige vriend is hetzelfde als geen vriend!

DAVY : En trouwens, hij kende het woord “hybride” niet!

(Opeens stuikt Jimmy in elkaar. Hij valt op de grond en wordt opgevangen door Davy. Iedereen verzamelt zich bezorgd rond hem. An belt de hulpdiensten met haar gsm.)

Jimmy? Jimmy! Zeg nu iets.

BERRY : Verdomme! Mensen achteruit! Geef hem wat ruimte.

(Mensen gaan aan de kant)

CARMEN : Wat gebeurt er?

LEEN : Ademt hij nog?

DAVY : Ja. Maar voor de rest reageert hij niet. Compleet van de wereld.

LEEN : En nu? Wat moeten we doen?

CARMEN : Dit gebeurt niet echt. Dit kan niet echt zijn.

BERRY : Ik bel een ambulance.

AN : *(met gsm nog in de hand)* Heb ik net gedaan. Ze komen eraan. Davy? Maak zijn das wat lossier en leg zijn benen hoger. Leen, neem jij mijn gsm even over? Ze vertellen je wat je moet doen in afwachting van een ambulance. Berry, Carmen, check eens bij de gasten of er een dokter bij zit... of iemand met kennis van EHBO.

(fade out – gordijn sluit – Eén spot blijft gericht op Davy)

DAVY : De meesten onder jullie kennen me goed genoeg om te weten dat dit – publiek

spreken – niet echt mijn ding is. Maar uit respect voor een goede vriend wil ik wel even mijn ziel bloot leggen. Het is geen groot geheim dat ik nogal pessimistisch ingesteld ben. Ik heb de neiging om alles vrij somber in te zien en daardoor sluit ik mezelf af voor de buitenwereld. Net omdat ik ben zoals ik ben, mag het een wonder heten dat ik me kan omringen met een groep hechte vrienden. Jimmy was zo iemand die me op mijn gemak kon stellen. Hij was mijn persoonlijke psychiater. In tegenstelling tot vele anderen gaf hij me net de raad om hoorbaarheid te geven aan mijn somberheid. Nog niet zo lang geleden werd ik uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek toen ik overvallen werd door een bui van moedeloosheid. Hoe kon ik mezelf aanprijzen aan een toekomstige werkgever, als ik zelf niet eens geloofde dat het bedrijf gebaat zou zijn met iemand als ik? Jimmy maakte me duidelijk dat ik voor deze gevoelens helemaal niet beschaamd hoefde te zijn. “Sta jezelf enkele momenten toe om je gevoelens te ervaren, hetzij intense vreugde of intens verdriet. Laat enkele minuten passeren, haal diep adem en stap door die deur. Verloochen je gevoelens, dan verloochen je een deel van jezelf” (*pauze*) Ik kreeg de job niet, maar die enkele minuten voordat ik die deur opende, voelde ik me gerustgesteld en zelfzeker. Slechts weinigen hebben de gave om hoop uit te delen aan de hopelozen. Hij verpersoonlijkte mij... (*krijgt het moeilijk*) ...hij verpersoonlijkte mijn hoop. Tot wie kan je je nog keren als hoop gestorven is? Het leven zonder hem zal...het spijt me... ik ehm... (*verlaat het podium*)

Scène 3 : In het ziekenhuis.

(Jimmy ligt in bed, dokter naast hem. Berry, Davy, Leen en Carmen wachten in de gang op nieuws.)

BERRY : Pff...is het normaal dat het zo lang duurt?

DAVY : Ik vind het geen goed teken.

LEEN : Rustig jongens. Wat wij doormaken is slechts een peulschil in vergelijking met hoe Jimmy zich moet voelen.

CARMEN : Ik geloof niet dat dit aan het gebeuren is. Twee uur geleden zaten we nog te feesten en nu...

(An komt op met vier tassen koffie)

AN : Hier... Zeker weten dat je niets wil, Carmen?

CARMEN : Ik zou geen slok kunnen binnenkrijgen. Maar bedankt.

DAVY : Waar is Fré trouwens?

CARMEN : Hij durfde niet goed mee.

LEEN : Wordt hij ongemakkelijk in ziekenhuizen?

CARMEN : Nee. Doodsbenauwd voor Cliniclowns.

BERRY : Daar hebt ge ook een prijsvogel mee afgeschoten.

DAVY : Ja, een koekoek.

(Iedereen glimlacht een beetje... Dokter op)

DOKTER : Jullie zijn vrienden van de heer Jimmy Jeunen?

AN : Dat klopt. En Berry is zijn broer.

BERRY : Kan u ons vertellen wat er gebeurd is?

DOKTER : Ik heb het er net met Jimmy over gehad en hij stond erop om het jullie zelf te vertellen. Jullie mogen zodadelijk even naar binnen, maar mag ik vragen om hem niet al te zeer te vermoeien. Hij heeft zijn rust nodig. Mochten jullie me nodig hebben: Behoudens dringende oproepen, zit ik het volgende uur nog op deze afdeling. Sterkte.

(Vrienden komen binnen en gaan rondom Jimmy staan. Stilte...)

JIMMY : *(na een stilte)* Boe! ... *(Jimmy lacht)* Allee jongens, zo serieus. Hebben jullie me nog nooit languit op mijn reet zien liggen?

DAVY : Het in bed liggen is niet waarvan we geschrokken zijn. Het is je dutje op het feest en de rit in de ambulance waarvan we de stuipen op het lijf kregen.

AN : Wat is er gebeurd, Jimmy? Vertel het gewoon rechtuit.

JIMMY : Pff... oké dan, geen praatjes dus. De voorbije twee maanden ben ik zeker geweest dan ik liet uitschijnen. Na een doktersbezoek voor mijn steeds erger wordende hoofdpijn werd ik doorverwezen naar het ziekenhuis voor verdere onderzoeken. Resultaat: Oligodendro-glioom van graad III. In mensentaal is dit een kwaadaardige hersentumor.

BERRY : Godverdomme!

DAVY : Oh, mijn god.

CARMEN : Dit kan niet waar zijn.

AN : Wat kunnen ze ertegen doen?

JIMMY : De locatie van de tumor in mijn hersenen is van die aard dat opereren mogelijk is. Maar dat gaat gepaard met risico's. De keuze om al dan niet te opereren ligt bij de patiënt. Vandaar dat ik jullie bij me geroepen heb.

LEEN : Hoe kunnen we je helpen?

JIMMY : Jullie kennen me lang genoeg om te weten dat ik zelden of nooit om hulp vraag, maar ehm... dit is de eerste keer dat ik zoiets meemaak en ik wil het niet verknoeien. Ik wil dit goed doen. Omdat het ook de laatste keer kan zijn.

CARMEN : Zeg zoiets niet. Je gaat het redden. Je laat je opereren en alles komt goed. Je zou verbaasd staan van wat ze tegenwoordig allemaal kunnen.

JIMMY : Dat kan goed zijn. Maar omdat de kans bestaat dat ik het niet haal, wil ik me voorber...

BERRY : "Dat je het niet haalt"... dat je sterft bedoel je?! Godverdomme, Jimmy. Waarom heb je in godsnaam zolang gewacht om het ons te vertellen? Je loopt al enkele maanden stervensziek rond!

JIMMY : Ik dacht dat ik meer tijd zou hebben. Om alles zelf te regelen. Maar die tijd heb ik niet. Ik heb besloten om me over drie weken te laten opereren. En in de volgende drie weken wil ik het gevoel hebben dat ik geleefd heb. En ik wil jullie dicht bij me. Ik wil de operatie zonder spijt tegemoet gaan.

DAVY : Is het niet riskant om zo lang te wachten?

JIMMY : In overleg met mijn arts krijg ik een stootkuur prednisolon dat de vochtophoping in de hersenen tegengaat. Ik ben nu nog niet klaar om te gaan... om te sterven.

CARMEN : En als de operatie geslaagd is? Is dan alles weer normaal?

JIMMY : Wanneer een hersentumor kwaadaardig is, gaat het vaak om een recidive aandoening. In vele gevallen komt ze na een tijd terug.

CARMEN : Dat zal wel niet gebeuren.

JIMMY : Door mijn aanval op het verlovingsfeest zijn er een significant aantal hersencellen verloren gegaan. Weten jullie wat mijn grootste vrees is? (*geen reactie*)... dat ik nu nog maar net zo slim ben als Fré.

CARMEN : Ik vond al dat je er aantrekkelijker uitzag.

(Jimmy en Carmen lachen)

BERRY : Carmen, stop met lachen! We mochten hem niet te zeer vermoeien! Dit is niet het moment.

JIMMY : Fout broertje. Dit is meer dan ooit het moment. Ik wil de volgende weken vullen met gelach. Diegenen die dat niet aankunnen heb ik liever niet in de buurt.

(Berry stormt kwaad weg. An volgt hem.)

LEN : Neem het hem niet kwalijk, Jimmy. Je overvalt ons hiermee en het is wat veel om te verwerken. Je vertelt hier even DOODleuk... ehm ik bedoel vlakaf, dat...

(Carmen en Jimmy lachen weer).

Oh, komaan jongens. Dat was niet grappig. (*aarzelend*) Oké, misschien een beetje wel.

(Hun lach werkt aanstekelijk en Leen en Davy lachen ook. An en Berry staan terug in de gang. Iets verderop doet de dokter zijn ronde)

AN : Gaat het een beetje?

BERRY : Nee, An. Het gaat verre van een beetje. Ik heb zonet te horen te kregen dat

mijn broer op zijn stervensbed ligt!

AN : Hij is ook mijn vriend. Ik ken jullie al van toen ik vijf was. Ik vind wel een manier om hem te helpen. Als je ook maar één seconde denkt dat ik het hierbij laat, dan verg...

(Dokter loopt voorbij en wordt door Berry tegengehouden)

BERRY : Hey! Kom eens hier!

DOKTER : Zoals eerder gezegd stel ik me beschikbaar voor u, meneer Jeunen, maar mag ik u er aan herinneren dat dit een ziekenhuis is. Mensen proberen hier aan te sterken. Ik zou u dan ook willen vragen om niet te tieren doorheen de gang.

(An valt snel in de rede voordat Berry in woede kan uitbarsten.)

AN : Jimmy heeft net alles verteld, dokter. Hoe zeker zijn jullie van de diagnose?

DOKTER : Ik kan u verzekeren dat we niet over één nacht ijs zijn gegaan. Na meervoudig onderzoek met onder andere CT- en MRI-scans, EEG, ECG, longonderzoek, angiografie en biopsie van de hersenen. Alle tekens wezen in dezelfde richting.

BERRY : En u vindt het normaal dat een doodzieke patiënt die testen moederziel alleen doorstaat?

DOKTER : Er is pas gaandeweg ontdekt dat het ging om een kwaadaardig glioom. Ik heb de patiënt meermaals aangeraden...

BERRY : Uw 'patiënt' heet Jimmy. Jimmy Jeunen.

DOKTER : Ik heb Jimmy er meermaals op gewezen dat hij een dergelijke diagnose best niet op zijn eentje zou verwerken, maar hij wilde er niets van weten. Hoe graag ik het ook anders zou gewild hebben... ik ben nog steeds gebonden door mijn beroepsgeheim.

AN : Jimmy vertelde dat hij na drie weken geopereerd wil worden...

DOKTER : Ik heb hem aangeraden om de operatie niet al te lang uit te stellen. Maar uiteindelijk beslist de patiënt over het al dan niet...

(dokter wordt via de intercom weggeroepen of via zijn bieper).

Dat ben ik, vrees ik. Luister, meneer Jeunen heeft me duidelijk gemaakt dat hij eerst nog regelingen wil treffen voor het geval de operatie niet succesvol zou verlopen. Mijn raad naar jullie is: houd rekening met zijn wensen. Probeer hem te behandelen hoe jullie zelf behandeld zouden willen worden. Ik moet gaan nu *(dokter loopt al weg)*, maar als jullie me later willen spreken, laat me dan oproepen via de balie. Ik kom van zodra ik de gelegenheid krijg. *(af)*

BERRY : Het zijn allemaal kwakzalvers hier! Hij heeft gewoon wat hoofdpijn en in plaats van een aspirine geven ze hem maar een hersenbiopsie. Geld aftroggelen ja!

AN : Dat kan allemaal wel zijn. Maar op dit moment doet het er niet toe. Feit is dat je broer dit doormaakt en hij wenst jou in zijn buurt. Dus als je je gevoelens niet onder controle houdt, kan je er later spijt van krijgen.

BERRY : Ach, je hebt gelijk. Het moet nog allemaal doordringen. Ik moet je nog bedanken trouwens.

AN : Waarvoor?

BERRY : Omdat je vandaag het heft in handen genomen hebt. Iedereen stond daar maar, niet wetende wat te doen, maar jij... jij nam alle juiste beslissingen op een korte tijd. Een geboren leider. Ik begrijp nu dat je zo succesvol bent in wat je doet.

AN : Waar zijn vrienden anders voor?

(An stapt op Berry vast en omhelst hem. Tijdens de omhelzing stapt er een Cliniclown voorbij. Berry en An barsten in lachen uit.)

(Fade out – gordijn sluit – Eén spot blijft gericht op Berry)

BERRY : Wat betekende Jimmy voor mij? Pff... ik wenste dat ik hier niet moest staan. Als ik dan toch aan het wensen ben, dan wou ik dat mijn kleine broertje geen hersentumor had. Het leven kan soms zo verrekt oneerlijk zijn! Zo willekeurig. Ik word er wild van. Als het aan mij alleen lag, dan zou ik zeker uiting geven

aan mijn razernij. Wild om me heen slaan, vensters ingooien, mijn hele Brasserie platbranden... as tot as. Maar het ligt niet aan mij alleen. Ik heb geleerd dat het soms beter is je te beheersen in plaats van je compleet over te geven aan die overheerlijke impulsieve vernielzucht. Enkele jaren geleden kreeg ik van de bank een lening om mijn eettent te openen. Addertje onder het gras was dat ik verondersteld werd een businessplan op te stellen. Een serieuze adder voor mij. Zeg maar een anaconda. Maar ik kreeg hulp. Jimmy gaf me enkele nuttige boeken om een succesvol plan op te stellen. Dagen zwoegde ik eraan. Winstprognoses, afschrijvingen, voedselaankopen,... Maar het lukte me. Het enige wat ik nog moest doen, was 's middags het plan voorleggen aan de bank. Om mijn zenuwen te bedwingen begon ik te koken. Crème brûlée. Koken heeft me altijd al tot rust gebracht. Vraag me niet hoe ik het klaarspeelde, maar op een bepaald moment stond mijn businessplan in lichterlaaie! Ik dacht dat ik gek werd. Als een wildeman leegde ik mijn brandblusser, maar het kon niet baten. Mijn plan was in rook opgegaan. En toen verloor ik mijn zelfbeheersing. Ik sla mijn hele appartement kort en klein. Scherven vlogen in het rond. En toen stond Jimmy daar opeens. Een ware Mahatma-verdomde-Gandhi! Hij vroeg me te bedaren, wat mijn razernij enkel maar voedde. "Hoe kan ik in hemelsnaam kalm blijven als mijn levensdroom zonet in vlammen opgegaan is?" brulde ik. En hij brulde terug: "Door in deze troep op zoek te gaan naar je pc en hopen dat die niet tot pulp geslaan is, aangezien daar een copie op staat van je businessplan! (pauze)... En hoop ook maar meteen dat mijn uitgeleende cd's hier ergens ongeschonden tussen liggen!". Hij heeft me doen beseffen dat het soms beter is even tot tien te tellen. Niet dat ik daar altijd in slaag, maar ik blijf proberen. Iedere dag opnieuw. En voor die les zal ik hem altijd dankbaar blijven.

Scène 4 : Jimmy's appartement.

(Jimmy en Leen zwaaien Berry, Carmen en Davy de deur uit.)

LEEN : *(tegen Davy)* Welterusten lieverd. Er staat nog eten in de magnetron als je honger moest hebben.

BERRY : Kijk eens aan, net als een getrouwd koppel.

DAVY : Ik zal je zo hard missen, dat ik geen krop door de keel zal krijgen.

JIMMY : Je hoeft niet te blijven hoor. Het zou niet mijn eerste nacht alleen zijn.

LEEN : Onzin. We hebben afgesproken dat ieder van ons je enkele dagen gezelschap zou houden de volgende drie weken. En nu is het mijn beurt om je helemaal voor mij alleen te hebben.

BERRY : Een vergiftigd geschenk hoor. Hij blijft maar doorratelen en als je dan eindelijk slaapt, staat hij meerdere keren op om naar het wc te gaan. Je mag hem hebben.

JIMMY : Jij houdt me gewoon uit mijn slaap met je gesnurk. Ik ben ook blij om van jou verlost te zijn.

BERRY : Daar zijn we broers voor. Braaf zijn en goed rusten hé.

JIMMY : Insgelijks. Veilige thuiskomst. Addergebroertje.

CARMEN : En ik zie je morgen. *(knipogend)* Tegen kwart na twaalf pik ik je na het werk op.

DAVY : Ah ja? Wat gaan jullie doen?

(Carmen en Jimmy tegelijk)

CARMEN : Shoppen.

JIMMY : Samen lunchen.

DAVY : Welk van de twee is het nu?

JIMMY : Ehm, afhankelijk van de situatie op het werk gaan we ook shoppen. Als ik verlof krijg. Je kent Carmen hé. Altijd uitgaan van het aantrekkelijkste scenario.

CARMEN : Ja, eeuwige optimist. Dat ben ik. Miss Sunshine. Maar ik zie je dan morgen

wel.

(Carmen, Davy en Berry af. Jimmy en Leen gaan in de zetel zitten)

LEEN : Zo!

JIMMY : Zo...

LEEN : Hier zijn we dan.

JIMMY : Yep. Hier ben ik en daar ben jij.

LEEN : Hoe is je dag geweest? Beetje geamuseerd?

JIMMY : Tuurlijk wel. Het is een heel speciale dag geweest voor me. Niet iedereen heeft vrienden, die meerdere dagen opofferen om een beetje te lanterfanten.

LEEN : Een dagje op het racecircuit is ook voor mij meer dan lanterfanten. Ik heb me oprecht vermaakt.

JIMMY : Zelfs toen je die haarspeldbocht miste?

LEEN : Vooral dan. Die baal hooi brak de val. De adrenaline gierde door mijn lijf. Ik voelde me LEVEN!... maar dat was dan ook de bedoeling.

JIMMY : Dat klopt.

LEEN : Hoe gaat het met je?

JIMMY : Goed. Ik doe eindelijk wat ik graag doe en niet wat ik opgedragen word te doen. Een heel bevrijdende ervaring.

LEEN : Maar volgens Berry slaap je onrustig. Heb je veel pijn?

JIMMY : Hoofdpijn komt en gaat. De prednisolon helpt. Kijk, ik ga je niet voorliegen. Ik ben zeker niet 100%, maar ik tracht vrede met mezelf te hebben vooraleer de operatie van start gaat.

LEEN : Dat begrijp ik best hoor. Maar je moet niet bang zijn om hulp te vragen als het niet gaat. En daar knelt bij jou het schoentje. Maar je moet weten dat je me kan vragen wat je wil.

JIMMY : Jij en ik. Dat gaat goed hé. We hebben altijd goed kunnen babbelen.

LEEN : Tja, we zijn dan ook twee jaar een koppel geweest. We hebben niet veel geheimen meer voor elkaar.

JIMMY : Dat lijkt al eeuwen geleden.

LEEN : We waren nog ontzettend jong hé.

JIMMY : Ja, nog groen achter de oren. We hadden geen flauw benul.

LEEN : Als ik aan die periode terugdenk toert er zich spontaan een glimlach op mijn gezicht.

JIMMY : Dat waren de mooiste jaren van mijn leven.

LEEN : Je hebt toch nog relaties gehad?

JIMMY : Ja, maar nooit zo serieus als bij jou. Meestal waren het wat korte flirts. Die meiden hadden me veel sneller door dan jij. Daarom dat je zo lang bij me gebleven bent.

LEEN : Ik bleef omdat ik van je hield. Geen andere reden. Ik vertrok omdat ik niet meer in je zag dan een beste vriend. De vonk was weg.

JIMMY : Dat weet ik. Ik besef ook dat je gelijk had om uit elkaar te gaan. Davy was trouwens stil vanavond.

LEEN : Hij heeft het moeilijk met je ziekte. Hij trekt zich wat terug en wil het nieuws op zijn eentje verwerken. Maar hij weet me te vinden als hij wil praten.

JIMMY : Ik maak me zorgen om Berry.

LEEN : Hoezo?

JIMMY : Ik ken hem. Ik zag hoe hij zijn gevoelens onder controle moest houden. Vanbinnen is hij razend.

LEEN : Razend? Op wie?

JIMMY : Op mij. Op niemand. Op de wereld. Het minste wat hem irriteert kan hem doen ontploffen. Ik zie het in zijn ogen. *(pauze)*

LEEN : Waar moest An plots heen?

JIMMY : *(glimlachend)* Die heeft een afspraak met de beste hersenspecialist van het land.

LEEN : Waarom?

JIMMY : Ze is op zoek naar een andere uitweg. Een operatie met verminderde risico's. Een andere mening. En ze heeft boeken gehaald over hersenaandoeningen. Daarom dat ze steeds zo vroeg vertrekt. Ze zoekt naar een niet-bestaande remedie.

LEEN : Dat is toch niet erg.

JIMMY : Nee, zo pakt ze nu eenmaal de situatie aan.

LEEN : Ik vind het trouwens buitengewoon hoe jij ermee omgaat.

JIMMY : Hoe bedoel je?

LEEN : De buitenwereld niets vertellen en je gewone gang gaan. Enkel wij weten het.
Je bent ongelooflijk sterk en moedig.

JIMMY : Dank je. Het doet deugd dat te horen, want eerlijk gezegd, ik heb soms geen flauw benul waar ik mee bezig ben.

LEEN : Hoe staat het met je verlanglijstje? Nog veel afgehandelde zaken voor de boeg?

JIMMY : Nog enkele dingen. Godzijdank heb ik geen vriendin of kinderen. Het enige wat ik achterlaat zijn mijn ouders en vrienden. (*krijgt het moeilijk*) Het enige waar ik spijt van he...

LEEN : Neem je tijd.

JIMMY : (*ademt diep in*) Het enige waar ik spijt van heb, is dat ik nooit met een vrouw geslapen heb.

LEEN : Wat?

JIMMY : Ik ben nog maagd, Leen.

LEEN : En je vorige relaties dan?

JIMMY : Toen wij samen waren, waren we er nog niet klaar voor. En in mijn andere relaties is het nooit zo ver gekomen. Daarom zou ik willen vragen of jij niet de nacht met me wil doorbrengen.

LEEN : Wat?! Je weet niet wat je van me vraagt. Ik ben verloofd met de man van mijn dromen. Kunnen we niet iemand voor je zoeken?

JIMMY : Heel mijn leven heb ik gewacht. Gewacht op de juiste vrouw. En ik wil de principes die ik tijdens mijn leven hanteerde niet overboord gooien op mijn sterfbed. Ik wil vrijen met iemand waarvan ik hou. Of zielsveel gehouden heb.

LEEN : En Davy dan?

JIMMY : Davy is mijn beste vriend en louter de gedachte dat wij hem zouden kwetsen doet me meer pijn dan je ooit zult weten. Maar om vrede met mezelf te kunnen krijgen, moet ik alles ventileren wat er op mijn hart ligt. Ik krijg misschien geen tweede kans meer.

LEEN : Jimmy, ik hou van je. Dat weet je. Maar ik weet niet of ik dat kan.

JIMMY : Nog geen vijf minuten geleden heb je me verteld dat ik hulp mocht vragen. Alles wat ik wilde. Ik dwing je tot niets. Ik vraag enkel.

LEEN : (*nadenkend*) Moeten we het hem zeggen?

JIMMY : Dat laat ik geheel aan jou over.

(Korte pauze. Gsm gaat. Leen neemt op.)

LEEN : Davy! Wat? Nee, alles in orde. We keken net naar een emotionele film. En je kent me hé, meteen snotteren. Nee, geen twintig minuten! Gewoon vijf minuten in de microgolfoven. Zal ik doen. Hou ook van je. Kusje. *(zet gsm af)*
Davy doet je de groeten.

JIMMY : Dit is verkeerd. Ik had het je nooit moeten vragen. Het spijt me.

LEEN : Jimmy, wacht even. Kom naast me zitten. Ik ben niet boos of teleurgesteld, maar blij. Blij dat je het hebt durven vragen. Ik weet hoe moeilijk dat voor je is. Je moet begrijpen dat ik van Davy houd. Niets kan dat veranderen. Zelfs een vrijpartij niet.

JIMMY : Bedoel je daarmee...

LEEN : Ik wil het doen, Jimmy. Voor jou. Ik ben ervan overtuigd dat Davy en ik het als koppel overwinnen. Onze liefde overstijgt dat. Ik wil het wel nu doen, voordat ik mijn lef verlies.

JIMMY : Vanavond?

LEEN : Vanavond.

JIMMY : Het spijt me. Echt waar. Als ik het alleen kon doen dan... wacht, dat klonk gewoon dom.

LEEN : *(lachend)* Behoorlijk dom ja.

(Jimmy en Leen komen aarzelend naar elkaar toe en kussen)

Het is je geraden dat je stervende bent!

(Jimmy en Leen kussen verder en beginnen te vrijen. Jimmy huilt en Leen troost hem)

PAUZE

TWEEDE DEEL**Scène 5 : Kantoor.**

*(Jimmy zit achter zijn bureau op het werk en leest enkele documenten na...
Geklop op de deur)*

JIMMY : Binnen!

KELLY : Jimmy, goedemiddag.

JIMMY : Goedemiddag, meneer Belmans. Waar kan ik u mee van dienst zijn?

KELLY : Wel, ik wilde het even met u hebben over de manier waarop u de OKPL-dossiers heeft verwerkt.

JIMMY : Was er iets mis met die opdrachten?

KELLY : Nee, helemaal niet. Maar de einddatum van die opdrachten is de doodoener. Tijdens uw afwezigheid vorige week werd er intern besloten om die te verschuiven met één maand.

JIMMY : Oh, daar wist ik niets van.

KELLY : Tja, ergens zal er iemand verzuimd hebben van u op de hoogte te brengen.

JIMMY : Dat breng ik dan meteen in orde, meneer.

KELLY : Blij dat u het zo opneemt. Ik dacht dat u het er moeilijk mee zou hebben.

JIMMY : Waarom? Van een beetje extra werk is nog niemand gestorven.

KELLY : Omdat u de klanten terug moet bellen en hen laten weten dat hun bestelling pas een maand later zal arriveren. Ik weet dat het geen aangename taak is.

JIMMY : Als ik eerlijk ben, werd ik liever op voorhand ingelicht. Maar enfin, c'est la vie.

KELLY : En dan was er nog iets.

JIMMY : Ja?

KELLY : De promotie waar u de gedoodverfde favoriet voor was. Die is naar de heer Vrancken gegaan van blok C, eerste bureau links als je het hoekje om gaat.

JIMMY : Als ik het hoekje om ga... Juist, ja. Ik ken hem.

KELLY : Doodeerlijk als ik ben, wilde ik u hiervan op de hoogte brengen.

JIMMY : Mag ik vragen waarom hij de voorkeur krijgt?

KELLY : ‘Tuurlijk. Het bestuur vond uw dronken exploten die leidden tot hospitalisatie een teken aan de wand. Ze betwisten uw bekwaamheid niet, maar ze besloten te wachten tot u wat meer maturiteit aan de dag zou leggen.

JIMMY : Tja de ene zijn dood is de ander zijn brood. Geloof me, ik begrijp het wel.

KELLY : Uw begrip verbaast me wel moet ik zeggen.

JIMMY : In positieve zin mag ik hopen.

KELLY : ‘Tuurlijk. ‘Tuurlijk. Bij een volgende opportuniteit zal ik het zeker melden aan het bestuur. Wat betreft uw volwassenheid zou u gerust meer krediet mogen krijgen.

(Carmen stormt zonder kloppen kwaad het kantoor binnen met enkele brieven in de hand)

CARMEN : Oké, Jimmy. Genoeg komedie gespeeld! Waar is ze?

JIMMY : Carmen, liefje. Net op tijd voor onze lunchafspraak. Mag ik je voorstellen aan...

CARMEN : De enige die moet voorgesteld worden is de del die je beschrijft in die brieven hier!

JIMMY : Heb je in mijn persoonlijke documenten zitten snuffelen. Dat is gewoon een schending van mijn privacy!

KELLY : Ahum,...ik ga dan maar weer. *(wandelt richting uitgang)*

CARMEN : Privacy? Ja dat is exact waar je op uit bent.

JIMMY : Liefje, dit is niet het moment om...

CARMEN : Wat meer privacy met je “Kelly”!

KELLY : *(keert terug)* Pardon, mevrouw. Wie zei u?

CARMEN : Hier lees zelf maar hoe hij tekeer gaat. “Kelly je ruikt heerlijk” en “Kelly met haar goddelijke lichaam” . *(terug tegen Jimmy)* Wat heeft Kelly dat ik niet heb?

KELLY : IK ben Kelly!

CARMEN : Dat kan niet, u bent een man... Oh!

(stilte)

JIMMY : Begrijp je nu waarom het nooit wat zou kunnen worden tussen ons, liefje. Ik zie je graag, maar je zou me nooit kunnen geven wat ik wil.

CARMEN : Jij? Homo? Maar we hebben... en je was niet slecht.

JIMMY : Het spijt me dat je er zo achter moest komen. Maar de vrouw van mijn leven is de man die achter je staat. Mijn baas.

KELLY : Wel ehm,...

CARMEN : Maar natuurlijk! Zoveel wordt me nu opeens duidelijk. Zeg, dat kleedje van verleden week. Zagen mijn kuiten er echt dik uit?

JIMMY : Je had de contouren van een sneeuwman. *(tot Kelly)* Snapt u nu waarom ik voor u door het vuur zou gaan, meneer Belmans? Heel mijn wereld draait om u. Louter de gedachte dat u teleurgesteld zou kunnen zijn in mij of mijn werk heeft een verlamme uitwerking op me. Ik hou van de manier waarop u loopt, de manier waarop u het heft in handen neemt. Ik hou van de geur van uw amandelnoot-shampoo en van de manier waarop u nu in het haar krabt.

KELLY : Wel, ahum als dat het geval is zie ik niet meteen in hoe we verder kunnen samenwerken als collega's. Ik stel voor dat u uw ontslag indient. Op staande voet. Dit bedrijf heeft een strikt beleid wat betreft relaties op het werk.

JIMMY : Ik weet dat ik teleurgesteld zou moeten zijn, maar het enige waar ik aan denk is dat ik uw resoluutheid razend sexy vind. Ik ruim mijn bureau op. Tegen 14u ben ik hier weg.

(Kelly wil het kantoor verlaten)

Kelly? Het zou kunnen dat ik uw signalen verkeerd interpreteer, maar door me te ontslaan staat niks nog een relatie in de weg. En daarom zou ik u uit willen vragen. Op een date. Alleen wij twee. Geen pottenkijkers.

KELLY : Ik denk niet dat dat ehm gepast zou zijn.

JIMMY : Waarom niet?

KELLY : Omdat ik niet van dezelfde aard ben als u.

JIMMY : Oh, dan heeft meneer Vrancken me verkeerd ingelicht.

KELLY : W-wat heeft hij gezegd?

JIMMY : Dat u niets lekkerder vindt dan een stoppelbaard te zoenen... en gezien de foto van uw vrouw op uw bureau kon ik hem geen ongelijk geven.

(Kelly beseft dat hij in het ootje genomen wordt)

KELLY : Ik verwacht dat uw bureau leeg is om 13u30! *(af.)*

JIMMY : Oké, dan contacteer ik u nog wel. Ik heb uw nummer!

(Carmen kijkt Kelly na tot hij uit het zicht verdwenen is.)

CARMEN : Hahaha! Dat was geweldig. Jij bent de meest overtuigende hetero-homo die ik ooit ontmoet heb.

JIMMY : Jij was anders ook niet slecht hoor: "Wat heeft Kelly dat ik niet heb?". Ik deed bijna in mijn broek.

CARMEN : Zo, je bent je baan kwijt. Compleet volgens plan. Wat ga je doen als de operatie slaagt? Dan ben je wel werkloos hé.

JIMMY : Dan maar hopen dat ik erin blijf hé!

CARMEN : Zeg zoiets niet. Zelfs niet om te lachen. Je gaat het halen.

JIMMY : En daarna ga ik op zoek naar een meer bevredigende baan. Wat was dit een miserabele job! Ik was hier elke seconde van de dag doodongelukkig.

CARMEN : En wat staat er als volgende op je lijst? Gaan we je "out-en" bij je ouders? Je tandarts bekogelen met waterballonnen? Een levensverzekering afsluiten met mij als begunstigde?

JIMMY : Voor vandaag heb ik nog maar één agendapunt.

CARMEN : Vertel.

JIMMY : Jou mee uit eten nemen. Als dank voor mijn ontslag.

CARMEN : Graag gedaan hoor.

JIMMY : Ik zou je nog om een gunst willen vragen.

CARMEN : Natuurlijk. Al wat je wil.

JIMMY : *(geeft een dvd af)* Kan je deze bewaren voor me? Tot ik de operatiezaal

verlaten heb.

CARMEN : Oké, maar wat als...

JIMMY : Daar hebben we het wel over tijdens het eten.

(Jimmy en Carmen wandelen af)

CARMEN : Heb ik echt de contouren van een sneeuwman?

(Jimmy en Carmen af. Fade out – doek sluit – An op – Eén spot gericht op An)

AN : “Scientia potentia est: Kennis is macht” Francis Bacon. Mijn levenscredo sinds ik zeven jaar oud was. Het klinkt misschien wat pretentiefus om te zeggen – het is pretentiefus om te zeggen – maar ik heb mezelf altijd beschouwd als een leider. Toen ik klein was koesterde ik al het verlangen om bewonderd te worden... of het nu was om mijn krachtadigheid, mijn intellect of om mijn spaghettisaus... ik leg de lat altijd hoog. Maar hoezeer ik ook mijn best doe, soms voelt het aan alsof ik gefaald heb. Alsof de puzzel van mijn leven ietwat verwrongen in elkaar zit. De voorbije weken bewoog ik hemel en aarde met maar één doel voor ogen: Jimmy langer bij ons houden. Elk vrij moment bestudeerde ik zijn ziekte, sprak ik af met lands beste chirurgen en stalkte ik farmaceutische bedrijven op zoek naar een experimenteel geneesmiddel. Ik probeerde bergen te verzetten en plots was het niet meer nodig. Hij was heengegaan. En toen zag ik mijn fout in. Toen het te laat was. Het gaat helemaal niet om het verlengen van je levensduur, maar het draait allemaal om wat je doet met de tijd die je gegeven is. Ik wou dat ik dat eerder beseft had. Al die tijd bij geneesheren, apothekers, patiënten en al die tijd met mijn neus in de boeken weerhielden me net van mijn doel: bij Jimmy zijn. En mijn vrienden. Mijn plaats was bij hen. Dat beseft ik nu. En ik zal het nooit meer vergeten. Er bestaan geen woorden om mijn spijt uit te drukken...

Scène 6 : Berry's Brasserie

(Berry, Carmen, Davy en Leen zitten gepakt en gezakt te wachten tot Jimmy nietsvermoedend arriveert voor zijn verrassingstrip naar zee.)

LEEN : Gaat het, liefje?

DAVY : Ja, heb er gewoon niet veel zin in.

(Davy knuffelt Leen, maar als hij haar wil zoenen trekt ze zich terug.)

LEEN : En je weet zeker dat hij niets doorheeft?

BERRY : Maar ja, ik heb het je al duizend keer gezegd. Jimmy denkt gewoon dat we samen gaan ontbijten.

CARMEN : Ben razend benieuwd naar de blik op zijn snuit als we hem vertellen dat we een weekend naar zee gaan.

DAVY : Zijn mogelijk laatste weekend. Dit wordt ongetwijfeld de meest deprimerende weekendtrip ooit.

CARMEN : Het enige wat deprimerend werkt op de groepssfeer zijn jouw opmerkingen. Jimmy is beter geluimd dan jij.

LEEN : *(liefdevol)* Mijn brombeertje heeft gewoon wat meer tijd nodig dan de anderen. Je weet toch dat hij wat langzamer is dan de rest.

BERRY : Ja, Carmen, we kunnen niet allemaal net als jij de hele situatie doorleven in een denkbeeldige fantasiewereld waarin nooit iets slechts gebeurt.

CARMEN : Het is niet dat Jimmy dood zal gaan.

BERRY : Dat is exact wat er kan gebeuren! Word toch eens wakker!

DAVY : *(pauze)* Ben ik echt langzaam?

LEEN : Alleen maar op een schattige manier.

(Davy knuffelt Leen en wil haar weer zoenen, maar ze trekt zich weer terug.)

DAVY : Wat scheelt er met je?

LEEN : Hoe bedoel je?

DAVY : De laatste dagen heb je me niet één keer spontaan gezoend. En als je me kust voelt het gedwongen en raar.

LEEN : Er is niks.

DAVY : Ik ken je. Ik weet dat er iets is en ik wil het weten. Nu.

LEEN : Dit is niet meteen het ideale moment. Laten we gewoon genieten van dit weekend.

DAVY : Ik ga niet mee als je me niks vertelt.

LEEN : Meen je dat?

DAVY : Bloedserieus.

LEEN : Sorry mensen, maar ik moet even praten met Davy.

(Leen en Davy gaan meer achterin staan en beginnen te discussiëren. An komt op.)

AN : Hoi iedereen, klaar om erin te vliegen?

BERRY : Waar bleef je?! Jimmy kan elke moment aankomen.

AN : Sorry hoor, ik had het pakken pas uitgesteld tot vanmorgen.

BERRY : Ik ben het kotsbeu om iedere keer rekening te houden met jou noden en wensen. Denk nu eens voor één keer niet aan jezelf!

CARMEN : Niet op letten. Hij is met het verkeerde been uit bed gestapt vanmorgen.

AN : Je moet hem niet goedpraten. Hij heeft duidelijk een probleem met mij. Dus dan kan hij beter meteen zijn hart luchten.

BERRY : Ik zal eens zeggen wat mijn probleem is: het laatste wat Jimmy op dit moment nodig heeft zijn vrienden die heel de situatie in het belachelijke trekken of het gewoon niet de moeite vinden om te komen opdagen.

AN : Dat is unfair. Niemand weet hoe hij zich moet gedragen in zo'n situaties. Ieder van ons doet zijn best.

BERRY : Dat is dan niet genoeg. Hij is nog steeds ziek!

AN : Ik zie jou anders ook niet zoeken naar een oplossing. Het enige wat jij kan is bulderen en tieren. Heb jij al één boek opengetrokken of één specialist geraadpleegd?

BERRY : *(duidelijk een beetje aangeslagen)* H-hij heeft ons nodig. En jij bent er nooit.

Hoe je het ook draait of keert. Dat is gewoon verkeerd.

AN : Wat verkeerd is, is dat zijn eigen broer niet verder kijkt dan zijn eigen neus. Beeld je nu eens één keer in hoe Jimmy zich moet voelen in plaats van iedereen te veroordelen. Niemand herkent je nog, Berry. Ik ben dan misschien niet altijd aanwezig, maar jij verziekt de hele groepssfeer met je intimidaties. Jouw kleine zieke broertje heeft je nodig en jij kan alleen maar... IK ben niet de grote afwezige in deze groep, die rol is voor jou weggelegd.

(Berry slaat An met de vlakke hand in het gezicht en schrikt van zijn eigen reactie.)

BERRY : S-sorry ik wilde niet...

DAVY : *(tegen Leen vanuit coulissen)* HOER!

(Gsm van Berry gaat over. Berry reageert niet.)

LEEN : Zo ging het niet. Je was er niet bij toen Jimmy...

DAVY : Je hebt met hem de lakens gedeeld, Leen.

LEEN : Davy, je MOET begrijpen...

DAVY : Hoe durf jij me te zeggen wat ik al dan niet moet doen! Jij brengt twee nachten door met een andere man en je gaat al vreemd. Ik kreeg nochtans niet de indruk dat je zo makkelijk was.

LEEN : Maar Jimmy...

DAVY : Zwijg me over hem! Jij was gewoon iets wat nog geschraapt moest worden op zijn banale to-do-lijst. Als hij niet al stervende was, dan is hij het nu wel. Ik sla hem de schedel in!

LEEN : Nee, doen nu niet zo, Davy. Laat me uitspreken.

(Gsm stopt met bellen)

DAVY : Wat heb ik je net verteld? Jij beveelt me niets meer!

CARMEN : Komaan, jongens. Kalmeer. Zo meteen is hij hier.

DAVY : Gedaan! Ik heb het gehad met hem. Mooie beste vriend. Eerste kans die hij krijgt neukt hij mijn verloofde!

(Gsm van Leen gaat af. Leen kijkt naar het scherm.)

LEEN : Het zijn je ouders, Berry. *(neemt op)*. Met Leen. Ja. Nee, hij is hier.

(Berry neemt nerveus de gsm over.)

BERRY : Berry. Ja, mama. Wat is er? Echt? Oké, ik kom meteen. Jaja, ben voorzichtig... *(iedereen wacht nerveus op volgende woorden)* Ehm,... Het is Jimmy. Hij is dood.

(Stilte)

Scène 7 : Berry's Brasserie

(Na de koffietafel voor Jimmy. Berry, Carmen en Leen zetten een dvd-installatie klaar.)

BERRY : Ga je ons nog vertellen wat hier de bedoeling van is, Carmen?

CARMEN : Ik wacht liever tot de groep volledig is.

LEEN : Denk je echt dat An Davy kan overhalen om naar hier te komen? Bij de plechtigheid hield hij zich ook op de achtergrond.

BERRY : Als iemand het kan is zij het wel. Ze kan heel overtuigend zijn als ze wil.

CARMEN : Hoe gaat het nu tussen jullie?

BERRY : Ik had haar nooit mogen slaan, ongeacht de kwetsende dingen die ze vertelde. Ik heb me geëxcuseerd. Zij heeft dat aanvaard. Ik ben enkel nog kwaad op mezelf. Ik was dermate gefrustreerd dat ik uithaalde naar iedereen om wie ik gaf. Ik heb Jimmy nooit duidelijk kunnen maken hoe ik me voelde.

CARMEN : Dat heb je wel.

BERRY : Ik snap je niet. Hoe komt het dat je zo optimistisch blijft? Zelfs nu nog.

CARMEN : Ik ben er zeker van, omdat ik vals heb gespeeld.

BERRY : Hoe bedoel je?

CARMEN : Het is niet omdat ik mijn gevoelens weglach, dat ik niets voel. Na Jimmy's dood voelde ik me belabberd omdat ik me zo aanstelde de voorbije weken. Het gevoeld dat ik gefaald had als vriendin. En omdat ik me zo beroerd voelde, heb ik vals gespeeld.

BERRY : Waar heb je het over?

(An op)

LEEN : Is het gelukt?

(An schudt nee)

CARMEN : Oké, dan moet Davy het later maar zien.

AN : Waarom zijn we hier Carmen?

CARMEN : Omdat Jimmy ons nog iets moet vertellen. *(haalt dvd uit haar tas)* Hij heeft een opname gemaakt met een persoonlijke boodschap voor elk van ons.

BERRY : Daar heb ik eerlijk gezegd echt geen zin in.

CARMEN : Hij zei me dat ik deze in groep moest laten zien voor als het fout zou aflopen met hem. Na zijn dood voelde ik me miserabel. Op de begrafenis luisterde ik naar jullie afscheidsredes en ik voelde me belabberd. Het lukte me gewoon niet om er één te schrijven. Het was net alsof ik Jimmy teleurgesteld had. Ik wist geen blijf met mezelf en toen heb ik vals gespeeld en de dvd op mijn eentje bekeken. Geloof me. Het is net wat we nodig hebben.

(De dvd wordt bekeken door de vier vrienden. Er kan geprojecteerd worden op een scherm of Jimmy kan opkomen en de vrienden toespreken vanop een stoel.

JIMMY : *(opname start en Jimmy loopt naar zijn zitplaats en gaat zitten)* Hai, allemaal. Als jullie dit zien, dan ben ik er niet meer. De voorbije weken heb ik jullie niet

de kans gegeven om echt met me te praten simpelweg omdat ik er de behoefte niet toe had. Op dat vlak ben ik nogal egoïstisch geweest. Maar ik heb gehoord wat niet gezegd is en dat verdienen jullie te weten. Vandaar dit vreemd aanvoelende getuigschrift.

Eerst en vooral wil ik jullie bedanken omdat jullie me zo goed bijgestaan hebben. Ik kan nooit onder woorden brengen op hoeveel manieren jullie me door mijn moeilijke momenten gesleept hebben. Elk op zijn eigen manier.

Carmen: ik heb genoten van elke seconde die ik met jou heb doorgebracht. Het was een verademing om het eens niet over mijn tumor te hebben en te kunnen babbelen over de alledaagse dingen in het leven. En er is niets zo alledaags als die Fré van jou. Laat niemand je ooit overtuigen om je optimisme aan de kant te schuiven.

Berry, mijn addergebroertje. Stop met je te verzetten tegen zaken die je onmogelijk in de hand hebt. Het is een gevecht dat je onmogelijk kan winnen. Je moet weten dat ik jouw razernij gezien heb voor wat ze werkelijk was: een graadmeter van broederliefde. En blijkbaar zag je me wel héél graag.

An: je niet-aflatende manier me te willen redden, zelf als de kansen tegen je gekeerd zijn getuigt van doorzettingsvermogen. Een vermogen dat ik als inspiratie gebruikte om zelf door te zetten wanneer ik pijn had. Het is hoopvol om een vriendin te hebben die bergen zou verzetten voor je.

(Gedurende de volgende zinnen komt Davy op en luistert stiekem mee naar de rest.)

Davy, omdat Leen mij wilde ontzien, heeft ze besloten om je tijdens mijn operatie in te lichten over de avond die we samen doorgebracht hebben. Voor het geval het fout moest aflopen en wij niet meer de kans krijgen om alles uit te klaren, heb ik volgende boodschap voor je. Ik heb er geen spijt van dat het gebeurd is. Op dit punt in mijn leven kan ik het me niet veroorloven mijn gevoelens aan de kant te schuiven. ... Waarom Leen? De unieke band tussen ons is nooit een geheim geweest en ik wilde mijn maagdelijkheid niet bij om het even wie verliezen. Het moest iets bijzonders worden. En er is niemand

beter geplaatst dan jij om te weten hoe bijzonder Leen is. Even werden we allebei overvallen door twijfel, maar Leen was zeker van de kracht van jullie liefde. Jij bent altijd haar grote liefde geweest en je zal dat altijd blijven.

Mijn hoofdbetrachting was om te sterven zonder spijt. De voorbije weken hield ik dat doel voor ogen. Mijn leven draaide errond... en ik heb gefaald. Ik heb spijt. Spijt dat ik je gekwetst heb. Spijt dat ik jullie toekomst op de helling heb gezet. Ik hoop dat Leen gelijk had en je het ons ooit kan vergeven? ...

Zo dat was het. Laatste momenten samen. Mijn laatste kans om goede raad te geven: Speel nooit trefbal met stenen, eet geen broccoli want die groene troep blijft tussen je tanden steken, luister nooit naar muziek van Marco Borsato en loop nooit over een slapende zebra... hoe hilarisch het ook mag lijken.

Ik houd van jullie. Tot ziens, maatjes.

(Jimmy zet opname stil)

Scène 8 : Berry's Brasserie.

(Davy, Leen, Berry en An zitten samen aan tafel iets te drinken. Off stage horen we de stemmen van Fré en Carmen)

FREDERIK : Hey maatjeeh, waarom moest ik nu ook weer mee?

CARMEN : Dat heb ik je al verteld. Om me te steunen.

FREDERIK : Maar je komt toch elke donderdag hier naartoe met je vrienden?

CARMEN : Ja, maar vandaag zou Jimmy 23 geworden zijn. Doe me nu gewoon een lol.

Alsjeblief...voor mij?

FREDERIK : Oké. Maar dat betekent straks meer knuffeltijd voor mij. Als je begrijpt wat ik bedoel?

CARMEN : Ik begrijp altijd wat je bedoelt, Fré.

(Frederik en Carmen op. Iedereen begroet elkaar snel)

Hey, An! Al hier?

AN : Ja, ik ben wat vroeger gekomen om te helpen met alles klaar te zetten.

BERRY : Carmen! Fijn je te zien! Je hebt je vriend meegebracht zie ik?

CARMEN : Dat is toch geen probleem hoop ik?

AN : ‘Tuurlijk niet. Vrienden van jou zijn vrienden van ons. Ga maar zitten.

(Iedereen neemt plaats en Fré krijgt verwijtende blikken van de groep)

FREDERIK : Wat? Heb ik iets aan mijn neus hangen?

CARMEN : Liefje, dat is Jimmy zijn plek.

FREDERIK : Oow... sorry gasteuh. *(kiest een andere plek)*

BERRY : Dus jongens, jullie weten het. Ik ga Jimmy halen en dan roepen we
“Verrassing!” en dan zingen we voor hem. *(af)*

FREDERIK : Wat krijgt die nu ineens?

AN : Nu niet zuur doen hé. Pretbederver.

LEEN : We doen dit elk jaar.

DAVY : Ja doe nu gewoon maar even mee.

(Iedereen verstopt zich achter zijn stoel. Berry komt op met een urne. De urne wordt hoog gehouden tijdens het lied. Iedereen zingt behalve Fré)

IEDEREEN : Verrassing ! Lang zal hij leven! Lang zal hij leven, Lang zal hij leven in
de gloria! In de Gloria! In de Gloria! Hiep-Hiep-Hiep-Hoera! Hiep-Hiep-Hiep-
Hoera!

LEEN : *(Sprekend tegen de urne)* Dat had je niet verwacht hé!

CARMEN : Happy Birthday, Jimmy!

AN : Dat er nog veel jaren mogen volgen.

DAVY : En nog een goede gezondheid gewenst!

BERRY : En een goed lief.

CARMEN : Allee liefje. Zeg je niks?

FREDERIK : Ehm, natuurlijk. Ne gelukkige hé gast. Ehm en viert het maar goed.

(Urne wordt op tafel gezet)

BERRY : Wat wil je drinken, Fré?

FREDERIK : B-blijft die urne hier zo op tafel staan?

BERRY : Heb je er een probleem mee dat mijn broer bij u zit?

FREDERIK : Ehm, nee 'tuurlijk niet. Breng me maar een pintje. *(met gedempte stem:)*
Zolang er maar wat alcohol bij zit.

CARMEN : Voor mij het gebruikelijke graag.

(Davy, Leen en An praten honderduit tegen de urne over hun belevenissen van afgelopen week).

FREDERIK : Gaat het er hier zo iedere donderdag aan toe?

CARMEN : Nee natuurlijk niet, liefje.

FREDERIK : Ah, oef gelukkig maar.

CARMEN : Meestal zingen we iets van Marco Borsato. Gewoon om Jimmy te pesten.
Maar omdat hij jarig is maken we een uitzondering.

FREDERIK : En jullie vinden dit gedrag gezond?

CARMEN : Hoe bedoel je?

(Berry op met een pintje en een Looza)

BERRY : Voila, hier zijn de drankjes dan. Maar allee jongens. Moet ik nu alles doen?
Jullie zien toch ook dat Jimmy niks kan drinken zolang hij nog vast in de urne zit.

LEEN : Je hebt gelijk. Hoe onbedachtzaam van ons. Ik zal hem uitlaten.

(Berry tevreden af)

FREDERIK : Hoe bedoelen jullie 'uitlaten'?

LEEN : Gewoon hem uit de urne nemen. Ik wil jou weleens iets willen zien drinken als je omringt bent door wanden. *(opent de urne en strooit de as in één hoop op*

tafel.)

FREDERIK : Dat kunnen jullie toch niet menen?!

AN : Waarom niet? We doen dit elke week.

DAVY : Je moet gewoon jezelf afvragen hoe je zelf behandeld zou willen worden als je in zijn schoenen zou staan.

FREDERIK : Ik weet het niet gasten. Ik denk dat jullie best gespecialiseerde hulp raadplegen.

CARMEN : Allee nu liefje. We doen toch niemand kwaad?

(Berry op met een verjaardagstaart inclusief kaarsjes. Plaatst ze voor de as)

BERRY : En als kers op de taart: een verjaardagstaart!

FREDERIK : *(in een laatste poging om mee te doen met de groep)* Allee, Jimmy. Blaas ze dan uit.

BERRY : Zit er nu niet mee te lachen hé...gast.

DAVY : Ja, hij blaast ze uit wanneer hij er klaar voor is.

LEEN : Carmen, heb je Jimmy zijn drie verjaardagskussen al gegeven?

CARMEN : Ach nee, goed dat je me er aan doet denken. *(staat op en stapt op de as af en tuit de lippen)*

FREDERIK : NEE. Stop!

CARMEN : Wat nu weer?

FREDERIK : Sorry gasteuh, maar dit gaat echt te ver.

AN : Waarom zou je een jarige zijn drie kussen ontzeggen, gewoon maar omdat hij dood is? Dat is discriminatie.

FREDERIK : Jullie zijn gewoon stapelzot geworden! Liefje, als je hiermee doorzet dan vertrek ik en kom ik niet meer terug.

CARMEN : Jammer dat je er zo over denkt *(kust de as)*

(Frederik af. An wacht tot hij uit het zicht is verdwenen)

AN : Haal je lippen maar uit dat hoopje zand. Hij is verdwenen.

CARMEN : Oh mijn god. Eindelijk. Hij ging maar niet weg. Ik had nooit gedacht dat het zover moest komen dat ik stoffelijke resten moest kussen. De pervert. Bedankt voor jullie hulp he,... gasteuh...

AN : Graag gedaan. Ik denk dat Jimmy het fantastisch had gevonden om op zo'n manier je relatie te beëindigen.

BERRY : Ja, daar is geen groot licht aan verloren gegaan. Hij is niet eens naar de begrafenis gekomen.

AN : Had hij beter wel gedaan. Hij had zichzelf een hoop kopzorgen bespaard als hij wist dat Jimmy niet eens gecremeerd werd.

BERRY : Ik ga de taart aansnijden. Kom je me helpen An?

AN : 'Tuurlijk. Carmen, je hebt nog wat zand aan je lippen hangen. Ik zou me even opfrissen als ik jou was.

CARMEN : Maar ik heb helemaal gee... *(kijkt naar Davy en Leen)* owh, ja nu je het zegt. Het zit zelfs wat tussen mijn tanden.

(Berry, An en Carmen af)

LEEN : Ik denk dat we opzettelijk alleen zijn gelaten.

DAVY : Ja dat gevoel heb ik ook.

LEEN : Het duurde een tijd, maar vandaag zat er iets goed wat lang verkeerd heeft gezeten. En dan bedoel ik niet het vertrek van Fré. Maar ons samenzijn. Als groep.

DAVY : Ik begrijp wat je wil zeggen. Ik voelde het ook.

LEEN : Hoe gaat het met je?

DAVY : Goed. Het was terug even wennen om alleen te wonen. Maar ik red het wel.

LEEN : Je weet dat het niet moet hé?

DAVY : Wat?

LEEN : Het op je eentje willen redden... of alleen te wonen. Ik mis je.

DAVY : Ik mis jou ook. Maar ik kan het niet. De gedachte dat jij en hij.... Het doet nog teveel pijn.

LEEN : Neem je het ons kwalijk?

DAVY : Nee, ik begrijp wat je bezielde. Maar dat ik er begrip voor opbreng wil nog niet zeggen dat ik me er goed bij voel.

LEEN : Denk je dat het ooit nog goed komt tussen ons?

DAVY : Weet ik niet. Het enige waar ik zeker van ben is dit: Hoop sterft laatst.

EINDE

